

شکوه میرزادگی
Shokuh Mirzaadegi
smirzadegi@gmail.com
Denver September 2005

Mahbub e Faradaa

Shamshir at raa qalaaf kon!
Nemi xaaham az darvaaze i obur konam
Ke zamin ash az namak ast.

Don Xoze! Azolaat at raa bepushaan!
Dust nadaaram bar shaane haa ye setabr beshinam
Hattaa agar aasude tar baasham

Va, aay... Don Zhuaan!
Dahaan at raa beband
Dust nadaaram kalamaat i beshnavam
Ke az boraade haa ye doruq ast

Kenaar ravid, aaqaa yaan
Aay...! Aaqaa yaan! Kenaar ravid!
Va negaah konid
Ke mahbub e man
Cegune az "fardaa" mi aayad

محبوب فردا

شمشیرت را غلاف کن! دون کیشوت
نمی‌خواهم از دروازه‌ای عبور کنم
که زمینش از نمک است.

دون خوزه! عضلاتت را بیوشان!
دوست ندارم بر شانه‌های ستبر بنشینم
حتی اگر آسوده‌تر باشم

و، آی... دون ژوان!
دهانت را ببند
دوست ندارم کلماتی بشنوم
که از براده‌های دروغ است

کنار روید، آقایان
آی...! آقایان! کنار روید!
و نگاه کنید
که محبوب من
چگونه از «فردا» می‌آید

Bi shamshir
Bi lebaas i az hemaqat
Bi cerk i bar jaan
Va daaq i bar shaqiqe.

بی شمشیر
بی لباسی از حماقت
بی چرکی بر جان
و داغی بر شقیقه.

Mi aayad
Saade tar az nafas keshidan
Va aaraam tar az budan.

می آید
ساده تر از نفس کشیدن
و آرام تر از بودن.

Mi aayad
Con nur bar shabnam
Va mi guyad
Baa kalaam i ke
Na y-aamuxte ast.

می آید
چون نور بر شبنم
و می گوید
با کلامی که
نیاموخته است.

Kenaar! Aaqaa yaan!
Mahbub e man
Baa man raah xaahad aamad,
Baa qadam haa ye man.

کنارا! آقایان!
محبوب من
با من راه خواهد آمد،
با قدمهای من.

Mi aayad
Dar xiyaabaan e aazaadi o buse:
Xiyaabaan i bi panjere haa ye entezaar o ashk.
Va faqat az chahaar-raah i mi gozarad
Ke ceraaq haa ye zard ash az gol e aaftaab-gardaan ast.

می آید
در خیابان آزادی و بوسه:
خیابانی بی پنجره های انتظار و اشک.
و فقط از چهارراهی می گذرد
که چراغ های زردش از گل آفتابگردان است.

Va...
U ke aamad
Salaam ash
Sobh e sarzamin e man xaahad bud.

و...
او که آمد
سلامش
صبح سرزمین من خواهد بود.